

ВІДГУК

офіційного опонента, д.ю.н., професора Бевзенка Володимира Михайловича на дисертацію Федотова Олексія Павловича за темою: «Адміністративно-правова концепція здійснення державної митної справи: теорія та практика», подану на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук за спеціальністю 12.00.07 – адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право

На основі вивчення дисертації та праць, опублікованих за її темою, відповідно до Порядку присудження наукових ступенів, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 24 липня 2013 року № 567 визначені ступінь актуальності обраної теми, обґрунтованість наукових положень, висновків і рекомендацій, сформульованих у дисертації, їх достовірність і наукова новизна, повнота їх викладу в опублікованих працях, а також зроблено висновок про відповідність встановленим вимогам дисертаційної роботи Федотова Олексія Павловича.

Актуальність дисертаційного дослідження Федотова Олексія Павловича, обумовлена, насамперед, тим фактом, що в даний час в Україні продовжується розробка цілісної адміністративно-правової концепції здійснення державної митної справи, пошук найбільш досконалої моделі управління державною митною справою, ефективних та раціональних форм і методів діяльності митних органів, що дозволять забезпечити поступальний економічний розвиток України в умовах інтеграції національної економіки. Складність вирішення поставленої задачі обумовлена особливим значенням сфери державної митної справи як одного із проявів державного суверенітету, невід'ємного чинника економічної самостійності України та, насамперед, її значенням у наповненні державного бюджету при виконанні завдань щодо сприяння розвитку законної торгівлі та забезпечення національної безпеки України. Вирішення цієї задачі можливо лише за умови осмислення підходів, розроблених правовими доктринами та провідними правознавцями, поглибленого аналізу чинного законодавства України з

питань державної митної справи та вивчення практики діяльності органів виконавчої влади, які в той чи інший період були безпосередніми суб'єктами здійснення державної митної справи.

В даний час усе сильніше виявляється дисбаланс існуючої правової основи сфери державної митної справи та нових завдань економічного розвитку України. Пошук науково обґрунтованої цілісної та раціональної моделі адміністративно-правової концепції здійснення державної митної справи, розробка науково обґрунтованих системних поглядів щодо побудови сфери державної митної справи та системного підходу до реалізації її завдань та призначення представляють у цій ситуації важливий напрямок наукового аналізу.

Створенню якісно нових підходів до побудови системи органів виконавчої влади, на яких покладено здійснення державної митної справи та адміністративних процедур їх діяльності сприяли процеси інтеграції України до європейського політичного, економічного та правового простору. І в цьому аспекті особливої гостроти набуло питання розробки якісно нових та нормативно збалансованих підходів до реформування сфери державної митної справи та формування митної системи нового зразка, яка через призму інтересів України, на шляху подальшої інтенсифікації інтеграційних процесів, стане еталоном прозорості та якості надання митних послуг. Однак завжди необхідно пам'ятати, що сфера державної митної справи існує в умовах постійних змін зовнішнього та внутрішнього середовища, а багатофакторність державної митної справи і взаємопов'язаність усіх її складових значно ускладнюють впровадження ініціатив, спрямованих на наближення України до міжнародних стандартів та інтеграцію до європейського політичного, економічного та правового простору з паралельними намаганнями покращати рівень економічної безпеки України та захистити національних виробників. У зв'язку із чим побудова «нового курсу» державної митної справи пов'язана з певними потенційними ризиками, які зводяться до того, що реалізовувати нововведення необхідно

дуже уважно та ретельно, адже вкрай часто трапляються випадки, коли під час втілення в життя однієї ініціативи, цілком втрачаються напрацювання та результати реалізації іншої, більш вагомої.

Додаткового значення розгляду питань розробки цілісної науково обґрунтованої моделі адміністративно-правової концепції здійснення державної митної справи надають суттєві зміни у митному законодавстві, пов'язані, насамперед, із набуттям чинності новим Митним кодексом України.

Таким чином, теоретична та практична значимість обраної теми, її недостатня теоретична розробленість та актуальність зумовили необхідність та важливість наукової розробки цілісної адміністративно-правової концепції здійснення державної митної справи. Адже реалізація адміністративно-правової концепції здійснення державної митної справи у такому вигляді, як її на теперішній час намагаються інтерпретувати у норми законодавства України з питань державної митної справи, виявляється цілком некоректною щодо існуючих реалій сьогодення. У контексті наведеного основою митної реформи має стати цілісна науково-обґрунтована адміністративно-правова концепція здійснення державної митної справи, яка віддзеркалюватиме бачення форм та методів реалізації перетворень та їх кінцевих результатів.

Ступінь обґрунтованості наукових положень, висновків та рекомендацій. Обравши предметом дослідження адміністративно-правову концепцію здійснення державної митної справи, автор цілком правомірно акцентував увагу на таких ключових аспектах проблеми, як визначення динаміки інституційного забезпечення здійснення державної митної справи та сучасних тенденцій системи органів митного спрямування Державної фіскальної служби України, дослідження правових основ та процедур утворення, реорганізації та ліквідації органів митного спрямування Державної фіскальної служби України у контексті оптимізації та модернізації інституційної основи державної митної справи, визначення специфіки регулювання технології кадрового забезпечення органів митного

спрямування Державної фіскальної служби України, дослідження адміністративно-правових основ реалізації функцій системи органів митного спрямування Державної фіскальної служби України та відповідної системи адміністративних процедур, спрямованих на здійснення державної митної справи, визначення напрямків удосконалення процедур здійснення митного контролю як інструменту реалізації державної митної справи, характеристика шляхів та способів удосконалення митних процедур при митному оформленні товарів, встановлення специфіки впровадження системи аналізу та оцінки ризиків як одного із сучасних засобів спрощення митних процедур, розкриття особливостей та проблемних аспектів контролю правильності визначення митної вартості товарів, які ввозяться (імпортуються) на митну територію України, розкриття особливостей запровадження «вільної практики» на шляху адаптації законодавства України з питань державної митної справи до міжнародно-правових стандартів. Особливої уваги приділено окресленню змісту та структури адміністративно-правової концепції здійснення державної митної справи на сучасному етапі з урахуванням світових тенденцій розвитку міжнародної торгівлі та потреб забезпечення національної безпеки України.

Автор поставив перед собою завдання, розв'язання яких сприятиме розвитку адміністративної, митно-правової науки та практики удосконалення підходів до створення оптимально скерованої (щодо питань прийняття чи виконання адміністративно-управлінських рішень) та ефективно спроможної (щодо питань виконання функцій та процедур) системи суб'єктів здійснення державної митної справи, що свідчить про самостійність та комплексність проведеного дослідження. Зміст дисертаційної роботи свідчить про те, що дисертант впорався із поставленими завданнями, а саме: визначив стан наукових розробок щодо формування адміністративно-правової концепції здійснення державної митної справи, охарактеризував поняття та структуру адміністративно-правової концепції здійснення державної митної справи, дослідив проблемні аспекти правового регулювання адміністративно-

правової концепції здійснення державної митної справи, надав конкретні науково аргументовані пропозиції щодо розробки єдиного збалансованого підходу до правотворчості та правозастосування у сфері державної митної справи тощо.

Викладення матеріалу ґрунтується на глибокому системному аналізі законодавчих та інших нормативних актів, спеціальної наукової літератури. Дисертаційне дослідження містить отримані автором нові науково обґрунтовані результати у галузі науки адміністративного та митного права, які у сукупності розв'язують важливу наукову проблему розробки цілісної адміністративно-правової концепції здійснення державної митної справи.

Вдало застосовуючи діалектичний, історико-правовий, логіко-семантичний, формально-логічний, структурно-функціональний, порівняльно-правовий та компаративний методи, а також методи моделювання, аналізу, синтезу, узагальнення, аналогії, спостереження, опису, порівняння, індуктивного узагальнення, нормативно-логічного аналізу, дисертант робить достовірні і обґрунтовані висновки щодо сутності та структури адміністративно-правової концепції здійснення державної митної справи.

Достовірність, наукова новизна і практична значущість одержаних результатів дисертаційного дослідження обумовлюється в першу чергу тим, що воно по суті стало першим у вітчизняній адміністративно-правовій та митно-правовій науці комплексним дослідженням, присвяченим питанням теорії та практики адміністративно-правової концепції здійснення державної митної справи. В результаті проведеного дослідження отримано цілісну наукову роботу, в якій представлено теоретичне обґрунтування адміністративно-правової концепції здійснення державної митної справи.

Безпосередньо наукова новизна отриманих автором дисертації результатів, зокрема, полягає у такому:

– автором сформульовано поняття «адміністративно-правова концепція здійснення державної митної справи» як теоретико-методологічна основа

правового регулювання процедур здійснення державного управління у митній сфері;

– автором визначено структуру адміністративно-правової концепції здійснення державної митної справи: головний задум, система керівних принципів, сукупність погоджених цілей та заходів модернізації митної справи, заплановані індикатори результату та індикатори успіху концепції;

– автором запропоновано використання універсального поняття «органи митного спрямування Державної фіскальної служби України» для визначення суб'єктів безпосереднього здійснення державної митної справи з метою оптимізації та усунення протиріч у митному законодавстві, що виникають під час інституційних реформ у цій сфері;

– автором здійснено розмежування категорій «оптимізація» митниці як процесу забезпечення ефективного функціонування організаційно-штатних структур митниць Державної фіскальної служби України та «модернізація» митниці як процесу розвитку об'єктів митної інфраструктури, їх технічного переоснащення, забезпечення матеріальними цінностями за цільовим призначенням, а також впровадження на нормативно-правовому рівні новітніх правових норм та вимог.

– автором охарактеризовано технологію кадрового забезпечення органів митного спрямування Державної фіскальної служби України, включаючи особливості застосування таких заходів, як «ротація», «переведення» та «однорівневе переміщення» посадових осіб;

– автором запропоновано класифікацію адміністративних процедур, що здійснюються органами митного спрямування Державної фіскальної служби України при виконанні покладених на них законодавством функцій;

– автором охарактеризовано правові аспекти запровадження статусу уповноваженого (схваленого) експортера до сфери державної митної справи та визначено особливості його впливу на порядок здійснення митного контролю та митного оформлення;

– велике практичне значення мають пропозиції автора щодо внесення змін до чинного законодавства України з питань державної митної справи, спрямованих на удосконалення правових основ концепції здійснення державної митної справи.

Практичне значення отриманих результатів дисертаційного дослідження полягає в тому, що сформульовані в дисертаційному дослідженні положення, зроблені узагальнення, висновки та пропозиції мають загальнотеоретичне та прикладне значення для науки адміністративного права і процесу, митного права, правотворчої діяльності та практики діяльності органів митного спрямування Державної фіскальної служби України. У цьому аспекті результати дослідження, по-перше, можуть бути використаними у науково-дослідницькій сфері для подальшого розгляду проблем правового регулювання адміністративно-правової концепції здійснення державної митної справи. По-друге, результати дисертаційного дослідження можуть запроваджуватись у правотворчу діяльність – при реформуванні законодавства України з питань державної митної справи, а також при підготовці змін та доповнень до Митного кодексу України, інших нормативно-правових актів із питань державної митної справи з метою удосконалення та усунення прогалин і протиріч у сфері державної митної справи. По-третє, окремі пропозиції сприятимуть підвищенню дієвості системи органів митного спрямування Державної фіскальної служби України, а також удосконаленню практичної діяльності у сфері державної митної справи.

Оцінка змісту дисертації. Структура роботи є вдалою та охоплює розгляд питань від загальних до спеціальних, причому автор чітко окреслює структурні елементи адміністративно-правової концепції здійснення державної митної справи. Зміст дисертаційного дослідження обумовлений поставленою метою та дослідницькими завданнями. В дисертації в логічній послідовності розкрито основні аспекти теми, зроблено відповідні висновки та надано рекомендації.

Автор досить обґрунтовано критикує положення чинного законодавства України з питань державної митної справи, дискутує із приводу наукових думок, проте ця критика та дискусія носить конструктивний характер, дозволяє глибше зануритися в суть досліджуваних категорій.

Перший розділ дисертації присвячений аналізу стану наукових досліджень адміністративно-правової концепції здійснення державної митної справи у вітчизняній правовій науці, розгляду основних аспектів трансформації державної митної справи як складової зовнішньоекономічної діяльності, а також конструкції структури органів та підрозділів митного спрямування, які знаходяться у сфері управління Державної фіскальної служби України, що в більшій мірі має теоретичне спрямування. Слід відзначити зроблений автором ґрунтовний аналіз етапів становлення інституційного забезпечення здійснення державної митної справи. Аналіз відповідних наукових розвідок в цій сфері дозволив встановити, що система державних інституцій митного спрямування в Україні з'явилася значно раніше, ніж сформувалося митне законодавство України (підрозділ 1.1. дисертації).

Позитивним аспектом роботи є дослідження процесу трансформації державної митної справи як складової зовнішньоекономічної діяльності (підрозділ 1.2. дисертації), що багато в чому дозволяє в новому аспекті поглянути на проблеми сучасної державної митної справи, пов'язані з відсутністю єдиної стратегії розвитку системи органів виконавчої влади, на яких покладено безпосереднє здійснення державної митної справи та адміністративних процедур їх діяльності.

Розглядаючи питання новітньої конструкції структури органів та підрозділів митного спрямування, які знаходяться у сфері управління Державної фіскальної служби України (підрозділ 1.3. дисертації), автор цілком вірно зазначає, що конструкція системи Державної фіскальної служби України має бути розробленою за допомогою комплексних та системних методів, а не в межах окремих експериментальних полігонів.

Другий розділ дисертації присвячено аналізу правових основ та процедур утворення, реорганізації та ліквідації органів митного спрямування Державної фіскальної служби України у контексті оптимізації та модернізації інституційної основи державної митної справи, а також аналізу новітньої технології кадрового забезпечення органів митного спрямування Державної фіскальної служби України.

Автором встановлено, що в загальному контексті адміністративного реформування митниць як адміністративних центрів державної митної справи в областях України, окремі законодавчі положення сприяють суттєвій децентралізації митниць як територіальних органів митного спрямування Державної фіскальної служби України (підрозділ 2.1. дисертації).

Особливий інтерес представляє підрозділ 2.2. дисертації «Нормативна складова реорганізації та ліквідації митниць Державної фіскальної служби України», в якому запропоновано орієнтовний План заходів реорганізації та ліквідації митниць як територіальних органів митного спрямування Державної фіскальної служби України з детальним викладенням етапів їх здійснення, який містить у собі: 1) організаційно-управлінські заходи; 2) правові заходи; 3) заходи з організації митного контролю; 4) заходи з питань фінансово-господарської діяльності; 5) заходи щодо вирішення кадрових питань.

Досить ґрунтовно автором розкрито технологію кадрового забезпечення органів митного спрямування Державної фіскальної служби України: досліджено нові критерії розрахунку штатної чисельності митниць Державної фіскальної служби України; соціальний, інституційний, організаційний аспекти реалізації кадрової політики Державної фіскальної служби України, спрямованої на модернізацію митниць як органів митного спрямування Державної фіскальної служби України; напрямки технології кадрового забезпечення митниць як органів митного спрямування Державної фіскальної служби України: управління персоналом і регулювання професійної діяльності; підтримка ефективності діяльності і задоволеності

працею; професійний розвиток, підготовка, перепідготовка та підвищення кваліфікації, дистанційного навчання, безперервного навчання співробітників; підтримка професійних знань, інтелектуальних ресурсів та обміну досвідом; розвиток організаційної культури та внутрішніх комунікацій; технологію планування кар'єри посадових осіб митниці як територіального органу митного спрямування Державної фіскальної служби України; питання визначення пріоритетів та особливостей мотивації праці у митницях як органах митного спрямування Державної фіскальної служби України; питання удосконалення системи формування змісту навчання, спеціальної та спеціалізованої підготовки, розвитку форм діагностики запитів на актуальні теми підвищення кваліфікації; питання застосування планової ротації та однорівневого переміщення особового складу органів митного спрямування Державної фіскальної служби України (підрозділ 2.3. дисертації).

Третій розділ дисертації присвячено дослідженню митного контролю як інструменту реалізації митної політики держави, специфіки впровадження системи аналізу та оцінки ризиків як методологічної основи здійснення митного контролю, механізмів здійснення митних процедур при митному оформленні товарів, а також особливостей та проблемних аспектів концепції контролю правильності визначення митної вартості товарів, які ввозяться (імпортуються) на митну територію України.

Автором ґрунтовно досліджено практику застосування алгоритму митного контролю за принципом «єдиного вікна», що здійснюється відповідно до технологічних схем місць митного оформлення одноосібно посадовою особою митниці Державної фіскальної служби України та доведено, що максимальна ефективність спрощення процедур при використанні механізму «єдиного вікна» досягається у разі застосування самих передових інформаційних та комунікаційних технологій, коли між усіма причетними органами налагоджено і функціонує електронний обмін документами, а на теперішній час в Україні не налагоджено необхідного

електронного документообігу при митному контролі та митному оформленні за участю інших державних контролюючих органів. Досягнення ж цілей, які закладаються при впровадженні механізму «єдиного вікна», за таких умов стало можливим завдяки супутньому впровадженню принципу «єдиного офісу», що означає здійснення контролю усіма причетними контролюючими органами в єдиному місці – як правило, у місці, де здійснюються митні процедури контролю та оформлення зовнішньоторговельних вантажів (підрозділ 3.2. дисертації).

Говорячи про новітню парадигму організації та здійснення митних процедур, автор цілком вірно акцентує увагу на правових аспектах та тенденціях запровадження режиму «вільної практики» як пріоритетного напрямку організаційного розвитку митних процедур (підрозділ 3.5. дисертації).

Крім того, автором виокремлено стадії механізму здійснення митних процедур при митному оформленні товарів та транспортних засобів комерційного призначення (підрозділ 3.4. дисертації), проаналізовано алгоритм контролю правильності визначення митної вартості товарів посадовими особами територіальних органів митного спрямування Державної фіскальної служби України, досліджено поняття «орієнтовані показники митної вартості товарів», які ввозяться (імпортуються) на митну територію України, та «індикативна ціна товару» і здійснено їхнє розмежування (підрозділ 3.6. дисертації).

Особливої уваги заслуговують зроблені в дисертаційному дослідженні спроби дослідити кроки поступу державної митної справи до європейського співтовариства (Розділ 4). В цьому аспекті слід відзначити, що на шляху адаптації законодавства України з питань державної митної справи до міжнародно-правових стандартів та права ЄС суттєвим кроком є запровадження в Україні торгового преференційного режиму з країнами ЄС. Підставою застосування такого режиму стали сертифікати преференційного походження товарів з України – EUR.1, на основі яких країни ЄС надають

тарифні преференції товарам, які мають статус походження з України. І тому досить значним є висновок автора про те, що необхідно відходити від формату революційної доцільності та правового нігілізму в державній митній справі та намагатися чітко, відкрито, транспарентно будувати злагоджену та дійсно дієву концепцію державної митної справи. Адже на теперішній час усі реформи, яких спрямовано на удосконалення ефективності функціонування органів митного спрямування в Україні, є ремінісценцією різних періодів функціонування державних установ митного спрямування в Україні. А всі інноваційні підходи, особливо цифрові, що запроваджуються з боку нинішнього керівництва органів митного спрямування, є операційно важкими та такими, що постійно стрімко змінюються. Якоїсь системності у них зовсім не простежується, що є критично важливим фактором. При цьому, їх важко адекватно аналізувати та розуміти. На практиці ж неналежно розроблена адміністративно-правова концепція здійснення державної митної справи стає своєрідним важелем для запуску механізму майже щорічного та не завжди обґрунтованого проведення змін системи суб'єктів формування та реалізації державної митної політики та структури органів, на яких покладено безпосереднє здійснення державної митної справи (підрозділ 4.2. дисертації).

Уваги заслуговують зроблені в дисертаційному дослідженні пропозиції щодо вдосконалення законодавства України з питань державної митної справи, а саме: ст. 4, ч. 1 ст. 546, ч. 5 ст. 546 Митного кодексу України та пропозиції щодо внесення змін до Порядку виконання митних формальностей при здійсненні митного оформлення товарів із застосуванням митної декларації на бланку єдиного адміністративного документа від 30.05.2012 р. № 631.

Крім того, автором розроблено проект «Класифікатора адміністративних процедур, за допомогою яких здійснюються функції органів митного спрямування Державної фіскальної служби України». Адже різноманіття та розосередження поняття «реалізація виключно фіскальної функції органів

митного спрямування Державної фіскальної служби України» сприяють формуванню різноманітних підходів та трактувань функцій системи органів митного спрямування Державної фіскальної служби України та процедур, спрямованих на здійснення державної митної справи. Крім того, такий стан речей ускладнює не тільки процес здійснення органами митного спрямування Державної фіскальної служби України державної митної справи, але й безпосередньо розуміння посадовими особами митниць Державної фіскальної служби України своїх завдань, функцій та призначення.

Зауваження і дискусійні положення. Не дивлячись на позитивне враження від дисертаційного дослідження та позитивно оцінюючи його, вважаємо за доцільне звернути увагу на окремі недоліки роботи та висловити певні зауваження.

1. На сторінках дисертації (наприклад, стор. 57, 58, 63, 64, 66, 68, 80) автор постійно вказує в контексті новітньої конструкції структури органів митного спрямування Державної фіскальної служби України такі словосполучення як органи та підрозділи митного спрямування Державної фіскальної служби України. Чи є обґрунтованим розмежування понять органи та підрозділи митного спрямування Державної фіскальної служби України та органи митного спрямування Державної фіскальної служби України?

2. Надаючи власне визначення поняття «адміністративно-правова концепція здійснення державної митної справи» як теоретико-методологічної основи правового регулювання процедур здійснення державного управління у митній сфері, автор відносить до його структурних елементів головний задум, систему керівних принципів, сукупність погоджених цілей та заходів модернізації митної справи, заплановані індикатори результату та індикатори успіху концепції. На нашу думку, в авторському визначенні поняття «адміністративно-правова концепція здійснення державної митної справи» слід було б зазначити не його структурні елементи, а вказати властивості, ознаки.

3. При розгляді правових положень щодо «вільної практики» як засобу спрощення митних формальностей з урахуванням особливостей законодавства України з питань державної митної справи, автор акцентує увагу на «вільній практиці» як заході полегшення міжнародного морського судноплавства і запобігання невинуватених затримок суден, осіб і власності на борту. Якою є ситуація щодо запровадження режиму «вільної практики» для наземних транспортних засобів та авіатранспорту?

4. Видається дискусійним висновок автора про те, що державну митну справу в найрізноманітніших формах у межах своїх повноважень здійснюють усі ланки системи органів та підрозділів, які знаходяться у сфері управління Державної фіскальної служби України (підрозділ 1.3 дисертації), адже відповідно до положень статті 543 Митного кодексу України, безпосереднє здійснення державної митної справи покладається на органи доходів і зборів.

5. Хотілось би почути думку автора стосовно співвідношення понять «однорівневе ротація» та «однорівневе переміщення» особового складу митниць Державної фіскальної служби України (стор. 173–175)?

6. На нашу думку, робота лише б виграла, якби автор більш детально проаналізував наукову рефлексію функцій системи органів митного спрямування Державної фіскальної служби України та процедур, спрямованих на здійснення державної митної справи (пункт 3.1. дисертації).

Але, необхідно зазначити, що висловлені зауваження не знижують високий рівень дослідження та його позитивну оцінку.

Висновок щодо відповідності дисертації встановленим вимогам

Дисертація Федотова О.П. є завершеною та самостійною науковою працею, що містить не захищені раніше положення, в якій автором отримані нові науково обґрунтовані результати в галузі адміністративного та митного права, що у сукупності вирішують важливе наукове завдання розробки цілісної адміністративно-правової концепції здійснення державної митної справи.

Дисертація відзначається високим науково-теоретичним рівнем, глибиною розробки наукової проблеми, новизною підходу до вирішення поставлених наукових завдань і обґрунтованістю сформульованих практичних рекомендацій.

Робота відповідає спеціальності 12.00.07 – адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право. Результати дослідження достатньо повно представлені у 29 статтях, опублікованих у наукових фахових виданнях, що входять до затвердженого переліку, із них: 2 – у співавторстві та 6 у зарубіжних наукових виданнях. Апробація отриманих результатів на 19 міжнародних науково-практичних конференціях підтверджує актуальність та ґрунтовність виконаного дослідження.

Зміст автореферату ідентичний основним положенням дисертації.

ВИСНОВОК

Дисертація «Адміністративно-правова концепція здійснення державної митної справи: теорія та практика» відповідає вимогам Міністерства освіти і науки України до дисертацій, поданих на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук, а також п.п. 10, 13 «Порядку присудження наукових ступенів», затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 24 липня 2013 року № 567, а її автор – Федотов Олексій Павлович на підставі прилюдного захисту заслуговує на присудження наукового ступеня доктора юридичних наук зі спеціальності 12.00.07 – адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право.

Офіційний опонент:

завідувач кафедри адміністративного права
юридичного факультету
Київського національного університету
імені Тараса Шевченка
доктор юридичних наук, професор

В.М. Бевзенко

